

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Dolor meus in conspectu meo semper. Quoniam iniquitatem meam
annunciabo: & cogitabo pro peccato meo. Ps. 37.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

& ignorabam, quid sequeretur. Sequebatur
Infirmum autem in fide recipite: Quod ille ad eum
mihiq; aperuit. Sed tali admonitione firmatus
citoque ac proposito bono, & congruentissime
moribus, quibus a me in melius jam olim valde
distabat, sine ulla turbulenta cunctatione conser-
tus est. Inde ad matrem ingredimur, indicamus,
narramus quemadmodum gestum sit. Exultauit
umphat: & benedicebat tibi, qui potens es ultra
perimus aut intelligimus facere: quia tantò amplius
a te concessum de me videbat, quam petere solebat
serilibus flebilibusque gemitibus. Convertisti
ita me ad te, ut nec uxorem quererem, nec
spem saeculi hujus, stans in ea regula fidei, in qua
te tot annos ei revelaveras. Et convertisti luctum
gaudium, multò uberiorum, quam voluerat: &
charius atque castius, quam de nepotibus carnis
quirebat.

Dolor meus in conspectu meo semper
**Quoniam iniquitatem meam anno-
bo: & cogitabo pro peccato meo P. Q.**

Et tibi quidem Domine, * cuius oculis nudus
byssus humanæ conscientiæ, quid occultum
in me, etiamsi nollem confiteri tibi? Te enim
sconderem, non me tibi. Nunc autem quod
meus testis est displicere me mihi, tu refuges,
& amaris, & desideraris, ut erubescam de me,

* S. Augustinus lib: 10. Confess. cap. 2.

ebatur tamen me, atque eligam te, & nec tibi, nec mihi placeam;
ad se de te. Tibi ergo Domine manifestus sum, qui-
atus es sum: & quo fructu tibi confitear dixi. Neq;
ntissimum id ago verbis carnis & vocibus, sed verbis animæ,
alde locum clamore cogitationis, quem novit auris tua. Cùm
e conjunctim malus sum, nihil est aliud confiteri tibi, quād di-
us, gaudiūcere mihi. Cùm verò pius, nihil est aliud confiteri
xultatib; quād hoc non tribuere mihi: quoniam tu Domine
ultra benedicis justum, sed prius enim justificas impium. Con-
 ampliatio itaque mea, Deus meus, in conspectu tuo tibi ta-
e solebit, & non tacet: taceret enim strepitu, clamat affe-
vertitib; tu. Neque enim dico recti aliquid hominibus, quod
neq; a metu prius audieris: aut etiam tu aliquid tale
quād adi; a me, quod non prius mihi tu dixeris.

Dilcedite à me omnes qui operamini ini-
quitatem: quoniam exaudivit Dominus
vocem fletus mei. Exaudivit Dominus
deprecationem meā: Dominus oratio-
nem meam suscepit: *Psalm. 6.*

Quid mihi ergo est cum hominibus, ut audiant con-
fessiones treas, quasi ipsi sanaturi sint omnes langvo-
luntur suam; desidiosum ad corrigendam suam. Quid me
im mōquerunt audire, qui sim? qui nolunt à te audire, qui
dōg? Et unde sciunt, cùm à me ipso de me ipso audiunt,
s, & verum dicam: quandoquidem nemo scit hominum,
ne, & quid agatur in homine, nisi spiritus hominis, qui in ipso
est

* S. Augustinus lib. 10. Confess. cap. 3.